

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 95.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939874080.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

»Hvor det er lykkeligt at kunne nærme sig sit Fædreland med Glæde,« tænkte Viggo. »Jeg kan see paa denne unge Piges Ansigt, hvormange kjære Erindringer der knytte sig til dette Land, hvor hun har sit Hjem - see, nu faaer hun Øie paa en gammel Dame, der staaer paa Toldboden og vifter til hende med sit Tørklæde! det er vist hendes Moder. - At ventes, modtages, føres i Triumph tilbage til de gamle Forhold, de første Venner - det er Hjemkomst! - Men jeg, som kun vender tilbage til de samme Misforhold, jeg forlod, som ventes med Uro og venter mig Ubehageligheder - jeg føler klart i dette Øieblik, at jeg kommer som en Fremmed til mit Fædreland, og vistnok aldrig vil kunne føle mig hjemme her. Eet Baand binder mig endnu til mit Fødested, et helligt Ansvar har ført mig tilbage til dette pinlige Forhold - er jeg beroliget med Hensyn til Minona, veed jeg hende iblandt Omgivelser der ere passende og sikre for en ung Pige - og hvori hun selv føler sig tilfreds - saa 96 kan jeg med god Samvittighed for bestandigt vende Danmark Ryggen, og reise tilbage til det eneste Menneske, der nu savner mig, og med Glæde vil see mig igjen!« - Fordybet i Tanker af denne triste Natur, fulgte Viggo de øvrige Passagerer, der vare i Begreb med at forlade Skibet, og kjørte i største Hast til et af Byens Hoteller, hvor han vilde logere under sit Ophold i Kjøbenhavn, hvilket han havde besluttet at forkorte saameget som Omstændighederne vilde tillade det.